

Jeg synes egentlig også, at det er nødvendigt at sige, at man kan altså ikke helt se bort fra, at der kommer betydelig flere penge i fondene i årene fremover. Og det gør der af den enkle grund, at der er flere og flere lån, der bliver udbetalt. Og det er altså milliardbeløb, vi taler om. Spørgsmålet er, om Folketinget bare skal læne sig tilbage og sige: Nå ja, de milliarder i diverse dispositionsfonde og Landsbyggefonden kan vi sådan set være ligeglade med.

Det synes jeg i og for sig ville være uforsvarligt, og det er faktisk derfor, at vi fremsætter lovforslaget. Vi vil nemlig også gerne sætte retning på de mange milliarder, der kommer fra de udamortiserede lån i årene fremover, og så er der faktisk meget sund fornuft i dette her.

Jeg vil godt sige til fru Annie Lunde Hansen, som er nervøs for huslejeforhøjelser, at det i givet fald er huslejeforhøjelser, der ligger ganske mange år frem i tiden. Det er selvfølgelig altid svært at spå om fremtiden, og det er også svært at spå om, hvor langt tid det er fornuftigt at lade en vals vare; om den skal vare 25 år eller den skal vare 35 år.

Det, der er lagt ind her, er, at man under alle omstændigheder skal have huslestigninger, der er mindre end reallønsfremgangen, og det synes jeg faktisk er et vigtigt princip. Uanset om vi taler 25 år frem i tiden eller vi taler 35 år frem i tiden, så er det vigtigt at have sig det for øje.

Jeg vil godt slutte med at sige til fru Kirsten Jacobsen, som anser det her for et betonværk: Det er ikke let tilgængeligt, og det er også derfor, at jeg meget vil lægge op til en positiv udvalgsbehandling, hvor man selvfølgelig får belyst de her ting.

Men man kan altså ikke lave små beslutningsforslag eller små lovforslag for den sags skyld, der fylder en sides penge eller har 5 paragraffer på et område, der er meget stort og meget komplekst. Vi i regeringen vil meget gerne have, at området som sådan, den almene sektor, også skal være stort i fremtiden, men måske knap så komplekst. Så mon ikke vi under udvalgsarbejdet kan komme lidt nærmere hinanden, i hvert fald i forståelsen af, at det er nødvendigt at lave en finansieringsreform for den almene sektor.

Så kan vi diskutere, hvad vi hver især vil have ind i sådan en finansieringsreform. Vi har lagt et solidarisk og samfundsansvarligt forslag frem, som ikke i nævneværdig grad og i givet fald i hvert fald først om 30 år påvirker beboernes egenbetaling, og som i givet fald gør det

med en mindre vægt, end den samlede real-lønsudvikling til den tid formentlig vil være.

Så alt andet lige synes jeg faktisk, at det er et positivt forslag, og jeg takker også de partier – der er flere – der vil bidrage positivt til det.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det korte bemærkninger. Fru Pernille Frahm først, dernæst fru Annie Lunde Hansen og fru Kirsten Jacobsen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det, der fik mig til at reagere, var ministerens udtryk om, at det ikke er meningen, at man vil trække penge ud af den almennyttige boligsektor.

Jeg kan ikke forstå, hvordan det kan hænge sammen med ønsket om, at sektoren i langt højere grad skal være selvfinansierende, et ønske, som man har haft helt tilbage fra 1930'erne og åbenbart har arbejdet på. Og med alt det, der har været siden da, så må man da efterhånden komme til den erkendelse, at forudsætningen for at have en god almennyttig sektor, er, at der også er et offentligt engagement, og det vil sige penge i den.

Så til de små spøgefuldheder om sukker og salt. Vi er jo nogle, der lover sukker i valgkampen og forsøger at holde det. Det, vi ikke kan holde, lover vi ikke. Så er der andre, der lover sukker i valgkampen og så giver salt bagefter, og jeg synes, det her forslag er et udtryk for det sidste.

Med hensyn til valsetakten og ministerens bemærkning om, hvad der er meningen med at skrive sådan, vil jeg sige, at hvis det skal forstås sådan, at man under alle omstændigheder vil sikre, at udviklingen i lejen vil ligge under reallønsfremgangen, kunne man skrive det, og så kunne man tage højde for, hvilken procent-sats der var rimelig i forhold til lejeudviklingen, i forhold til udgifterne i øvrigt, og i forhold til f.eks. udviklingen inden for boligstøtten og andre områder. Så kunne man jo skrive det.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD): Jeg tror gerne, jeg vil rette en lille misforståelse. Det lille problem, jeg var inde på – eller lille problem, det kan være et stort problem for de mennesker, det går ud over – var det med de foreslåede regler om at inddrage de kommunale, amtskommunale og selvejende almene ældreboliger under Lands-